

Loutkové divadlo Bubeníček
TJ Sokol Královské Vinohrady

Jan Müller ml.

Kašpárek a živá voda

jednoaktová hříčka
na motivy hry Ing. Fr. Čecha

osoby:

Dobromil – dědeček, dobrý kouzelník

Kašpárek

Bonifác – kostlivec, Dobromilův sluha

Mrákava – zlá čarodějka

Halibuk – černý mág

říjen 2018

(čarodějná kuchyně)

Dědeček *(stojí u kotle, pod kotlem doutná oheň)*:

Konečně jsem u cíle a připravím vodu života. Zsvětil jsem tomu dlouhá léta. Již čekám jen na poslední chybějící byliny, které přinese můj pomocník Kašpárek. Kde se však tak dlouho toulá? *(volá)* Kašpárku! Kašpárku!

Kašpárek *(vběhne)*: Už jsem tady, dědečku.

Dědeček: Vhod' byliny do kotle.

Kašpárek *(hodí bylinky do kotle, z kotle se začoudí)*: Tak! A co bude dál?

Dědeček: Teď vše přejde varem a já pronesu kouzelnou formuli. Rozdmýchej více ohně.

Kašpárek *(fouká do ohniště)*: Fffff! Ffffffff!

Dědeček:

**Burácejte hromy v mocném rachotu,
a sílu vody přiveďte k životu!**

(zaburácí hrom vyšlehne plamen a z kotle se mocně začoudí)

Kašpárek: Skoro jsem se začal bát.

Dědeček: Dílo se podařilo. Připravili jsme Živou vodu.

Kašpárek: A co s ní teď budeme dělat?

- Dědeček: Nejdříve probudíme Bonifáce.
- Kašpárek: Koho?
- Dědeček: Bonifác býval před mnoha lety mým sluhou a pomocníkem. Jednou se však nadýchal nějakých čarovných par, usnul a už se mi ho nepodařilo probudit.
- Kašpárek: A kde je ten nebožák?
- Dědeček: Tady vedle v té zamčené komoře. Klíč nosím pořád u sebe. *(odcházejí oba za kulisy)*
- Kašpárek *(za scénou)*: Jéé, ten je nějaký vyhublý.
- Dědeček *(také za scénou)*: To víš, leží tu už mnoho let. Skoč pro kouzelnou vodu, probudíme ho.
- Kašpárek: Jak myslíte. *(vchází na jeviště s husím brkem v ruce)*
Namočím tuhle peroutku do kotle, a pak s ní snadno Bonifáce pokropím. *(namočí brk a spěchá za dědečkem)*
Už nesu vodičku... ..Tááák... ..A je to!
- Dědeček: Povedlo se! Už vstává! Necháme ho rozkoukat a zatím dojdeme do sklepa pro láhve na Živou vodu.
- Kostlivec *(vchází na jeviště a protahuje se)*: Jak jsem to dlouho spal? A co se to se mnou stalo? Vždyť vypadám jako nějaký smrťák. A kde mám šaty? Nemohu tady přeci pobíhat takhle. Jdu si něco najít. *(odchází)*

Mrákava (*přilétá na koštěti*): Vypadá to, že jsem to našla. (*rozhlíží se, pošle koště pryč*) Ano toto je Dobromilova čarodějná kuchyně. Má křišťálová koule mi ukázala, že ten starý pošetilec uvařil Živou vodu. Na co takovému hejhulovi je? Ten blázen je schopný s ní činit dobré skutky... Tfuť!^(d)
Kdybych však získala vodu já, mohla bych se s takovým pokladem stát nejmocnější na celém světě...

Kašpárek (*vejde*): Dobrý den, babičko. Hledáte zde někoho?

Mrákava: Tebe určitě ne, mrňousi! Hledám Živou vodu.

Kašpárek: A na co vám bude?

Mrákava: Odnesu si ji, a stanu se mocnou. Budu rozhodovat o životě a smrti.

Kašpárek: To je hezké, ale já vám ji nedám.

Mrákava: Ty, skrčku? Tebe se ptát nebudu. Proměním tě třeba v pavouka, a pak si vodu odnesu.

Kašpárek: Tak jednoduché to se mnou mít nebudete. Já jsem vždy na všechno připravený. Sáhnu do kapsy... táák... a teď udělám malé opatření... tááák... (*skloní se a vykrouží pod sebou kruh*)

 Z odplivnuté sliny se stane malá píďalka, která se chvíli rozhlíží kolem, a pak se odplazí.

- Mrákava: Nejsm zvědavá na tvé vtipy. Vypráším ti kožich... (*vrhne se na Kašpárka, ale zarazí se o neviditelnou stěnu*) ...co, co to je? (*zkusí to znovu se stejným výsledkem*) ...něco mne k tobě nepustí.
- Kašpárek: To je kruh svěcenou křídou. Přes něj se žádná zlá mocnost nedostane.
- Mrákava: Co je mi po tobě, zakrslíku. Vezmu si vodu a půjdu.
- Kašpárek: Kotel je však těžký, sama ho neunesete.
- Mrákava: Zavolám si tedy pomocníka. Dojdu pro svého přítele Halibuka a ten mi s kotlem pomůže...
- Kostlivec (*vejde s čepicí na hlavě; mluví sám k sobě*): Našel jsem jen tuhle čepici, ale taky dobrá...
- Mrákava: Co... co to je? Smrt! Přišla si pro mne! (*otočí se a prchá ze scény; křičí*) Pomóc, pomóc! Zachraň se, kdo můžeš!
- Kašpárek: Ta pelášila! Pěkně si ji vystrašil, Bonifáci.
- Kostlivec: Přišel jsem se jen ukázat v nové čepici.
- Dědeček (*vchází*): Copak je to tu za křik?
- Kašpárek: Čarodějka Mrákava si dělala zálusk na naši vodu, ale tady Bonifác ji zahnal.

- Dědeček: Mrákava je zlá a vodu by jistě zneužila k něčemu nekalému.
- Kašpárek: Čeká nás však horší návštěva... ..Čaroděj Halibuk.
- Dědeček: Halibuk je mocný, ale když se na něj dobře přichystáme, mohl by nám být užitečný.
- Kašpárek: Jak by nám mohl být takový zloduch užitečný?
- Dědeček: Stále sebou nosí čarodějnou knihu, která obsahuje i kouzla, která já neznám. Je v ní i kouzlo, jenž by mohlo Bonifácovi vrátit jeho původní tělo.
- Kostlivec: To bych byl rád. Takhle mne zebou všechny kosti a jektají mi zuby.
- Kašpárek: A jak to uděláme?
- Dědeček: Malinko na Halibuka políčíme. *(čaruje)*

**Kotel ať se vkladu vznese,
do komory nechť se nese,
zkomory pak jiná voda
ať se sem zas rychle dodá!**

(kotel se vznese a odletí do zákulisí, na ohniště přiletí jiný)

Kašpárku, pojd' se mnou, přelejeme Živou vodu do lahví.
(odejdou)

- Kostlivec: Brr, je tady ale zima. Zalézá mi až do morku kostí. Sednu si támhle u ohně. Tam bude jistě teploučko. Ohýnek zahřeje mé ztuhlé klouby... táák... to je pohodička...
(zaleze k ohništi; za chvíli je už slyšet chrápání)
- Halibuk *(vejde; drží knihu a kouzelnou hůlku)*: Je tady klid. Proč ta Mrákava vyváděla jako pomínutá? Trochu se tu porozhlédnu...
(rozhlíží se po kuchyni) ...je to dobré voda tu je... *(najde kostlivce)* ...tady někdo spí... *(cloumá s kostlivcem)* ...
vstávej, mladíku!
- Kostlivec: Copak je? Kdo mne to budí?
- Halibuk: Aha, ty nejsi moc mladík. Jsi nějaký vyzáblý. Tvůj pán tě asi moc nekrmí.
- Kostlivec: Hledte si své postavy, do té mé vám nic není. Co chcete?
- Halibuk: Přišel jsem si pro Živou vodu.
- Kostlivec: S tím nebude asi můj pán souhlasit. Půjdu se ho optat.
(odejde)
- Halibuk: Je to hlupák. Vodu si vezmu i bez Dobromilova svolení, cha.
- Kašpárek *(vejde)*: Já vám v tom zabráním!
- Halibuk: Ty, skřete, chacha... *(ukáže na Kašpárka hůlkou, šlehne blesk, zahřmí hrom a s Kašpárkem to hodí přes celé jeviště)*

- Kašpárek: Jauvajs! Málem jsem si překousl jazyk.
- Halibuk: To abys věděl, že se mi nemáš stavět do cesty. (*jde ke kotli, pokouší se ho zvednout*) Kotel je těžký. Jak ho odnesu?
- Kašpárek (*mluví směrem k divákům*): Já bych mu poradil, ale když se mnou nechce mluvit...
- Halibuk: Co to tam mumláš?
- Kašpárek: Nic, jenom to, že když se někdo té vody napije, získá obrovskou sílu a je pro něj hračkou takový kotel zvednout.
- Halibuk: Sílu, povídáš? (*pro sebe*) ...to je hlupák, ten kluk, ještě mi poradil.
- Kašpárek: Jsem já to hlupák, že vám radím!
- Halibuk: To jsi! Napiju se a již mne nic nezastaví. Cha, cha, cha.
- Kašpárek: Nedělejte to pane!
- Halibuk (*napije se z kotle, zahřmí hrom a kouzelník zmizí v oblaku kouře; na hraně ohniště zůstane ležet kniha*)
- Kašpárek: Tak, a je od něj pokoj.

Dědeček (*přichází s kostlivcem*): Kašpárku, dobře jsi to navlékl, chlapče. Voda dobra vykonala svou práci. Napije-li se jí člověk dobrý, navždy se mu pak vše daří. Pozře-li ji však člověk zlý, rozplyne se v oblak kouře.

Kašpárek: Halibuk musel být velký zloduch, podle toho, jaký puch tu zanechal. Ale nechal tu ještě něco — kouzelnou knihu.

Dědeček: To je dobře. Můžeme teď vrátit Bonifácovi tělo. (*listuje v knize, po té čaruje*)

**Abrakadabra mazanec,
ať má tělo kostlivec!**

(kostlivec se přehraje za zástěnu; tam ve stínohře vidíme, jak mu nabývá tělo; po té se na scéně objeví mladík bez kostýmu)

Kašpárek: Dnes je to samé čáry—máry. Takhle to však sluší Bonifácovi mnohem lépe.

Dědeček: Ještě bychom měli obstarat nějaké ty kalhoty a košili a bude vypadat jak se patří. (*listuje v knize*)

**Volám, volám temné síly,
doběhněte pro košily,
pro vestu a pro kalhoty,
vemte s sebou také boty!**

(Bonifác zajde za kulisu; přes scénu přejde samotný kostým a zajde za Bonifácem)

Bonifác: *(vrátí se oblečený)* Moc vám oběma děkuji. Už se zase cítím ve své kůži.

Kašpárek: Jéje, to bych potřeboval každé ráno, aby za mnou kalhoty přiběhly až k posteli! *(odchází)*

(hudba; opona)

